

Offroad in Italië.

In week 11 zijn een 3-tal steekrijders (Rob van Veghel, Ruud Schoenmakers en Remy Kamp) en John Deriks op offroad expeditie geweest in Italië. We hebben kost en inwoning gehad bij Robert Kreuze van www.endurotours.nl. Na een lange rit waren we op zondagmorgen net op tijd aangekomen voor het ontbijt. Na dit ontbijt moesten de motoren gestart worden (we waren niet voor niets dat hele eind gereden). We gingen op eigen gelegenheid een rondje rijden.

In de voorgaande week was er nogal wat sneeuw gevallen en na de eerste paar heuveltjes bevonden we ons tot aan de assen in de sneeuw. Rob wist nog een paar paadjes van vorig jaar en al snel werd het voor mij duidelijk dat offroad rijden niet te vergelijken is met crossen op een baan. Het heeft meer weg van trail-rijden. Verder weet je vaak niet wat er achter de volgende bocht schuilgaat. Natuurlijk het is dezelfde motor als op het circuit maar dan met kenteken (alhoewel ze in Italië allemaal zonder kenteken rijden).

Na een paar uur in de sneeuw geploeterd te hebben zijn we weer naar de thuisbasis gegaan, waar we nog wat nachtelijke uurtjes slaap hebben ingehaald.

De volgende dag was onze gids er al op tijd om uit te leggen wat we die week allemaal gingen doen. Deze gids was een lokale motorheld (6 maal Paris-Dakar, 3 maal uitgereden en 1 maal als 3^e gefinisht) en kende de omgeving op z'n duimpje. Er waren ondertussen ook nog 4 mannen uit zuid-limburg gearriveerd. En uiteindelijk bestond de off-road groep uit 10 man.

We reden over zeer gevarieerd terrein van normale bospaadjes tot steile beklimmingen met rotsen en stenen aan toe. Voor Ruud was dat allemaal geen probleem. Met de twee wiel aangedreven Yamaha kwam ie letterlijk overal boven.

Soms moesten we ons een weg banen door bomen en struiken. Dit ging natuurlijk niet zonder slag of stoot.

Zowel motor als rijder kregen het zwaar te voorduren (inzet: dikke lip)

Een warmgelopen voorremschijf werd vakkundige door onze gids gekoeld door er overheen te urineren.

Het weer was uitstekend. Blauwe lucht en een temperatuur tussen de 10 en 15 graden

Bij de benzine stop deden we onszelf meestel tegoed aan een lekkere bakje Italiaanse espresso.

De woensdag stond in het teken om naar de top van de berg Monte Cotto te rijden. Maar door een gebroken ketting van Rob en het tijsverlies wat daarmee gepaard ging werd dit tripje tot donderdag uitgesteld.

Op donderdag was het dus zover. Op naar de "Monte Acuto". Na een lange, steile klim met alle maal rotsen en stenen bereikte we uiteindelijk de top. Het uitzicht was adembenemend. Moe en voldaan begonnen we aan de afdaling richting de lunch.

Iedere dag werd ons heerlijk Italiaans eten voorgeschoteld en dat ging er maar wat graag in want enduro rijden vergt wel een hoop energie.

Na al deze inspanning zijn we moe en voldaan weer huiswaarts gekeerd waar het gewone leven weer op ons stond te wachten.

Remy

